

అమ్మాయి చాలా బావుందని అందరూ ఏకగ్రీవంగా అంగీకరించారు. తాంబూలాలూ, పెళ్లి చేడుకలూ ఒకటి కంటే త్వరత్వరగా అయిపోయాయి. అందాలరాశి అతవారింట్లో అడుగుపెట్టింది. పెద్దవి విప్పితే అలసిపోతుందని, కాలు కడివితే కందిపోతుందని, క్షణ క్షణం కంటికి రెప్పలా కావాలంటూ, పూలల్లో పెట్టి పూజించేసాడు రామం.

నెల రోజులు గడిచాయి. అందాలరాశికి తెల్లారిన దగ్గర నుంచి ఏనుగ్గానే వుండి ఆ రోజు.

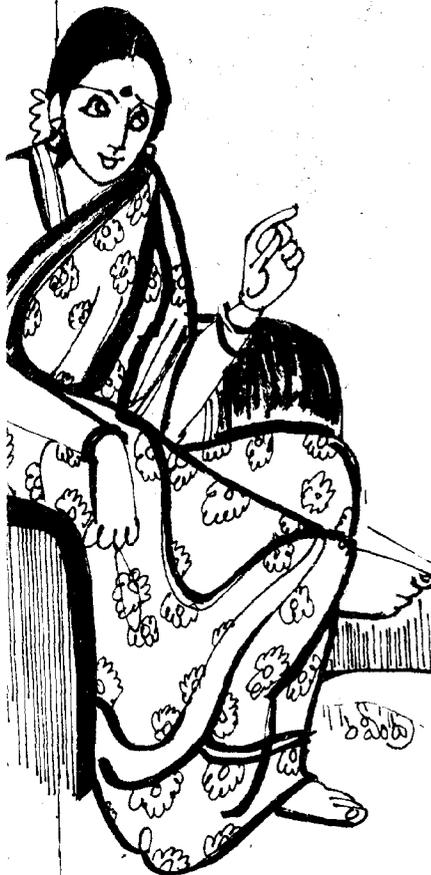
"నేను మా శాల్వ యింటికి వెడతాను" - జానీ, అదే జానీకి అంది ముద్దు ముద్దుగా పడగ్గడిలోంచి బయటకొస్తున్న తన జీవిత భాగస్వామితో.

'అప్పుడేనా - అయినా నువ్వెడితే నేనెలా వుంటాను' గుండెలకి హతుకున్నాడు.

"కావాలంటే మీరూ రండి" రివ్వన గదిలోంచి బయటకొచ్చిపోయింది జానీ.

* * * *

అఫీసునించి ఇంటికి వచ్చిన రామానికి కాఫీ గ్లాసు చెల్లెలందిస్తుంటే చాలా చిరాకనిపించింది. గబగబా తాగేసి, పది నిమిషాల్లో బయలుదేరాడు రామం.

దగ్గర్నే వున్న అతవారిల్లు మరి దూరంగా అనిపించింది.

'జానీ - గుమ్మంలో కొన్నానే పిలిచాడు.

మనో బ్యాంకు

డా. మన్మోహన్ భారతి

మరదలు ఎదురొచ్చింది. 'కూర్చొండి మనూంధి' -

రామం కూర్చున్నాడు - కూర్చున్నాడు - కూర్చున్నాడు!!

'ఇంట్లో లేరా' - రామం లోపల గదిలో అడుగుపెట్టాడు. 'ఊ-రండి' - సోఫాలో పడుకుని పత్రిక తెరగేస్తోంది జానీ. ఒక్క నిమిషం ఎస్తుపోయాడు. ఇన్నట్టుండి ఏమైంది!!

"నేనా యింటికి రాను బాబూ 'గారాబంగా దీర్ఘం తీసింది

"అంటే" -

'అదే - అబ్బ, ఆ ఇంట్లో అంతమందిలో నేనుండలేను' -

రామం పర్చు బటన్లు సరి చేస్తోంది.

"అంటే" -

అదే - బోర్ - ఇలా చూడండి, ఇలా - జానీ చేతిలో ఉన్న పత్రిక వంక చూసాడు రామం.

సోఫాలో కూచున్న భార్య, భర్త - కాళ్ల దగ్గర వున్న కుక్కపిల్ల - పక్కగా చక్కని టెలిఫోన్ - ప్లంపర్ వాక్ - రామం వకపకానవ్వాడు.

'ఏమిటా నవ్వు - అవును ఇలా వుండాలి - చిలకా గొరింకల్లా'

"ఊ" - రామం ఎటో చూస్తున్నాడు. సమస్య అర్థమయిపోయింది. చిన్న వయసులో పెద్ద ఉద్యోగం తెచ్చుకున్న తెలివైన రామం విషయాన్ని గ్రహించటం కష్టంకాదు.

"ఏం చేద్దామంటావ్" -

"యూ సెల్లి - నే చెప్పాలా" రామం చెంపలు నిమిరింది. జాబ్బు సవరించింది.

"ఊ - చెప్పండి" - జానీ రామం ముఖంలోకి చూస్తోంది.

సహజంగా ఎవరినీ ఎదిరించలేదు. గట్టిగా మాట్లాడలేదు. అందాలరాశిని, అర్థాగిని ఏమంటాడు - రామం ఆ రాత్రి ఆళ్లడే వుండిపోయాడు. తెల్లారి అక్కడ నుంచే అఫీసుకొచ్చిపోయాడు.

* * * *

'అదేమిటిరా - అలా చెప్పకుండా ఇద్దరు ఇంటికి రాకపోతే నేను, నాన్న మీ కొనం ఎంతసేపు ఎదురు చూస్తాం, ఎంతసేపు మీ కొనం భోజనం చేయకుండా కూచుంటాం' - ఇంట్లో అడుగుపెడుతుంటే తల్లి గొంతు.

"ఏది మీ ఆవిడ" -

రామం మాట్లాడలేదు -

ప్రస్తుతం వలలో చిక్కుకున్నాడు. బయటకు రావటం తేలిక కాదు - ఒక బంధం దూరం చేసుకుని, ఒక బంధం దగ్గర చేసుకోవాలి - ఏది, ఏది?? -

తనని ఈ స్థితికి తేవడానికి నాన్న పద్ద కష్టాలు - తనకి తెలుసు. తన తమ్ముడికి చదువు, చెల్లెలికి పెళ్లి చేయటంలో తనకున్న బాధ్యత తనకి తెలుసు - అయినా కన్న ప్రేమకి దూరమవటమా -

భార్యకి దాసుడవటమా -

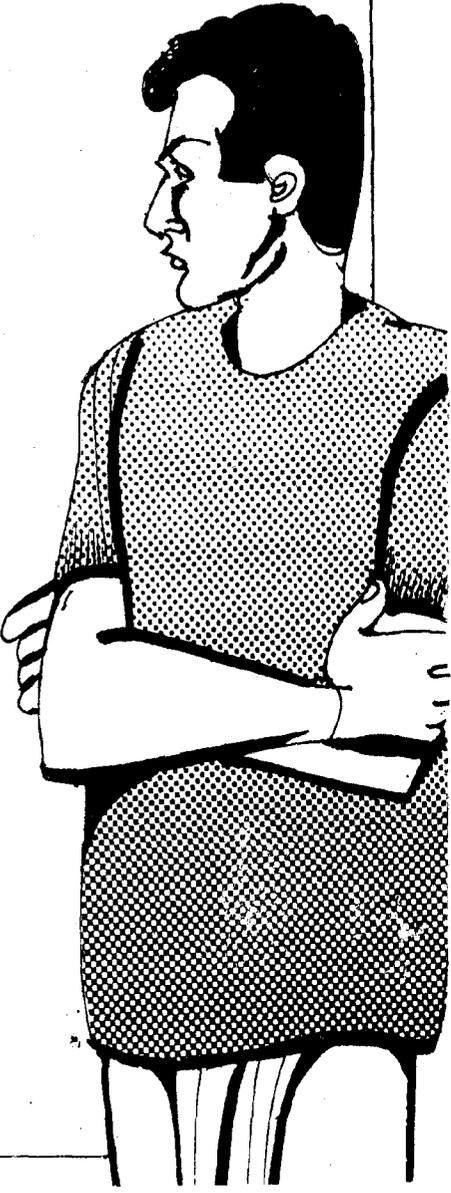
రాత్రంతా నిద్ర పట్టని రామం తెల తెలవారుతుండగా తండ్రి గదిలో అడుగుపెట్టాడు.

'నాన్న' - రామం గుండె దడ దడలాడుతోంది.

'చెప్పు' - ఏమిటి ఏకేషం -

రామం మాట్లాడలేదు.

'ఈనాటి వరకు పెరిగిన బంధాన్ని కట్ట కట్టి గుండెల్లో అట్టుడుగున పడేయాలనుకుంటున్నాను - అందమైన గూడు కట్టుకుని మనసు చంపుకు

బతికేయాలనుకుంటున్నాను - రామం గుండె దాడి బయటికి రాలేదు' త మాటలు

'ఏమిటో చెప్పు' - తండ్రి రామం ముఖంలోకి చూసాడు ముఖం పక్కకు పెట్టుకునే ఉన్న విషయం చెప్పారు రామం తండ్రి మాట్లాడలేదు - రామం మాట్లాడలేదు గదిలో నిశ్శబ్దం భయమేస్తోంది.

"నీ యివ్వం" - ఒక్కటి మాట తండ్రి గొంతు నుంచి.

రామం ముఖం వెల వెలపోయింది. ఇది మరి బాధగా వుంది అయినా వారం రోజులు తిరక్కుండానే రామం వేరుపడిపోయాడు.

రంగు రంగు కళ్ళెనులు, పూల పూల దుప్పట్లు, అందమైన సోఫాలు, - అలంకరించిన ఇంట్లో అడుగు పెడుతుంటే చీకట్లు అడుగు పెడుతున్నట్లుగా ఒక్కసారి భయమేసింది రామానికి

* * * *

వారం వారం తండ్రిని చూడడానికి వచ్చేవాడు మొదట్లో రామం నెమ్మదిగా ఏ నెలకో ఓసారి రావటం మొదలైంది

'ఇద్దరం వెడదామా' - ననగాడు ఓ సాయంత్రం. 'అబ్బ, బోర్-మిర్రలలో' -

'నువ్వు ఒక్కరిపై ఎలా వుంటావ్ - నేనూ వెళ్లనులే' సిగరెట్టు ముట్టించాడు, తమ్ముడికి ఏజా కట్టడానికి డబ్బు తక్కువైతే, తన స్నేహితుడు అప్పివ్వడం చూస్తూనే ఉారుకున్నాడు చెల్లిలు పెళ్లయితే అందరితోపాటు వెళ్లి వచ్చేసారు. ఎక్కడో గుండె పట్టుకుంటోంది - కానీ ఆ రోజు రామం అలా అరుస్తాడని ఊహించని జానీ విన్నవోయింది.

"నీకెంత బానిసనయినా మనిషినే - మరిచిపోకు - నా తండ్రి పుట్టినరోజు కెళ్లడానికి నీ వర్షిషన్ కావాలా" - జానీ ఏదో అనబోయి నోరు వెంటనే మూసేసుకుంది రామం మెట్టు దిగి గబగబా వెళ్లిపోతుంటే, చూస్తూ నిలుచుంది జానీ చాలాసేపు

* * * *

మరో బానిస

"మమ్మి - ఇది విషయం" - ముక్కు తుడుచుకుంది జానీ

"మరో ఫరవాలేదు - సాయంత్రానికి వచ్చేస్తాడు చూడు నిన్నదలి అతనేం చేస్తాడు" - దీర్ఘం తీస్తూ, సిగపెన్నులు సర్దుకుంది తల్లి.

వారం రోజులయింది. రామం అఫిసు నుంచి తిన్నగా తండ్రి ఇంటికెడుతున్నాడు. ఆ రోజు అఫిసుకొచ్చిన జానీని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు రామం.

'ఏమిటలా వచ్చావ్' "మాట్లాడాలి" - రామం సెలవు చీటి ఇచ్చేసి బయటకొచ్చేసాడు పో బట్టి చూచున్నాడు. మా వాళ్లం అంత గతిలేని వాళ్లు కారు. 'అంటే' -

'అదే - మా అమ్మ చెప్పమంది - మిర్రల నేనిక్కడ బాగాలేదు - ఏదో తేల్చుకుందామని" - అందంగా వుండే జానీ కళ్లు ఎరుపెళ్ళటంతో మరి అందంగా కనిపిస్తోంది

విడిపోదామనా" రామం నవ్వాడు. 'అవును - మనసులు కలవకుండా" - చిన్న కర్పివతో కళ్ళాతుకుంది జానీ "నాయంత్రం ఇంటికొచ్చేయి" - 'మిర్రే రండి' - రక్కన లేచి వెళ్లిపోయింది జానీ

* * * *

'మి మామగారోచ్చారు' - తండ్రి గదిలో నుంచే అన్నాడు

'ఏమంటారు' 'ఏమీ - నాకేం అర్థంకాలే' -

"కానీ ఒక్క మాట విను, సాయంత్రం వెళ్లి ఆ అమ్మాయిని తీసుకుని నీ యింటికి సువ్వెళ్ళు" - తండ్రి గొంతు గంభీరమైంది మరో మాటికి అవకాశంలేదు రామం గొంతు పూడింది!

అంతే - అదే రామం జీవితంలో మలుపు.

* * * *

కాలం గబగబా పరిగెడుతోంది - రామం జాబ్బులో ఒకటి కంటే తెల్ల వెంట్రుకలు కనిపిస్తున్నాయి

"బజారు వెడదామా" 'నీ యివ్వం' 'సీనిమాకెడదాం' - 'నీ యివ్వం' 'అన్నం తినండి' 'నీ యివ్వం' -

'దాడి, మీకు యివ్వం లేకపోయినా రావాలిందే - మమ్మికి కోపమొస్తుంది" - పదిహేనేళ్ల రాజీ మాటలకి

'మీ యివ్వం' - రామం పర్చు తొడుక్కుని సిద్దమవుతున్నాడు - 'మీకు తెలియదు - ఊరుకొండి' - జానీ కూతురు

పెళ్లి విషయాల తనే మాట్లాడుతుంది 'ఊ - సరో' - రామం చెప్పులు తొడుక్కుని జానీ వెంట నడుస్తున్నాడు జాబ్బుకు రంగేసుకోవోయి అంటున్నారు స్నేహితులు నిజంగానే రంగు వేసుకోవాలని తనకి వుంది కానీ,

'శై చాలా ఖరీదయిపోయింది - రంగు అనవసరం' జానీ పెదాలకు లిప్స్విక్ పూసుకుంటోంది అద్దం ముందు నిలబడి.

"నిజమే - రంగు చాలా ఖరీదయిపోయింది వేసుకోను ఆ అద్దం ముందే నిలబడి తల దువ్వెక్కున్నాడు రామం

* * * *

ఎప్పుడైనా ఒంటరిగా దాబామీద చల్లగాలికి ఖిరుగుతుంటే ఎన్నో ఏళ్లవాడు, నీ యివ్వం అని తండ్రి అన్న మాట, ఆ గంభీరమైన గొంతు చెవికి వినిపిస్తుంది రామానికి ఆ నిమిషం ఒ దీర్ఘమైన నిట్వారు అలా గాలిలో గలిసిపోతుంది అంతే! □

తెలుగు నవల అమ్మకొల్లో ఇప్పటివరకూ 9కొట్ల... తులసిదళం

విడుదలైన మొదటి నెలలలో తులసిదళం అమ్మకొల్లి అధిగమించిన నవల... మరణివృదంగం
 రూ. 30/-
 నవభారత్ బుక్ షాప్, కార్లమార్కెట్, విజయవాడ - 2